

VÕ TRƯỞNG TOẢN

TIẾNG NÓI CỦA HIỆU - ĐOÀN TRUNG - HỌC

Năm thứ hai — Số 9

SỐ ĐẶC BIỆT MÙA XUÂN

Tháng 1 và 2 - 1973

Khai hội vào Xuân

Buổi sớm, trời xanh lịt. Máy lọc hơi, trống
muỗi mềm như tờ lụa, vòi đẹp như mái tóc
phiêu bồng của giao nhân huyền sương.

Buổi trưa, nắng vàng rực rỡ, trong như lọc.
Gió Nam mát rượi rượi, đan qua lợ nang nhẹ
như hổ hởi một hồi điệu vũ thanh.

Và lòng người từ dung cảm thấy như rao
rực như bùi ngát khuất thi ra, Xuân đã về!

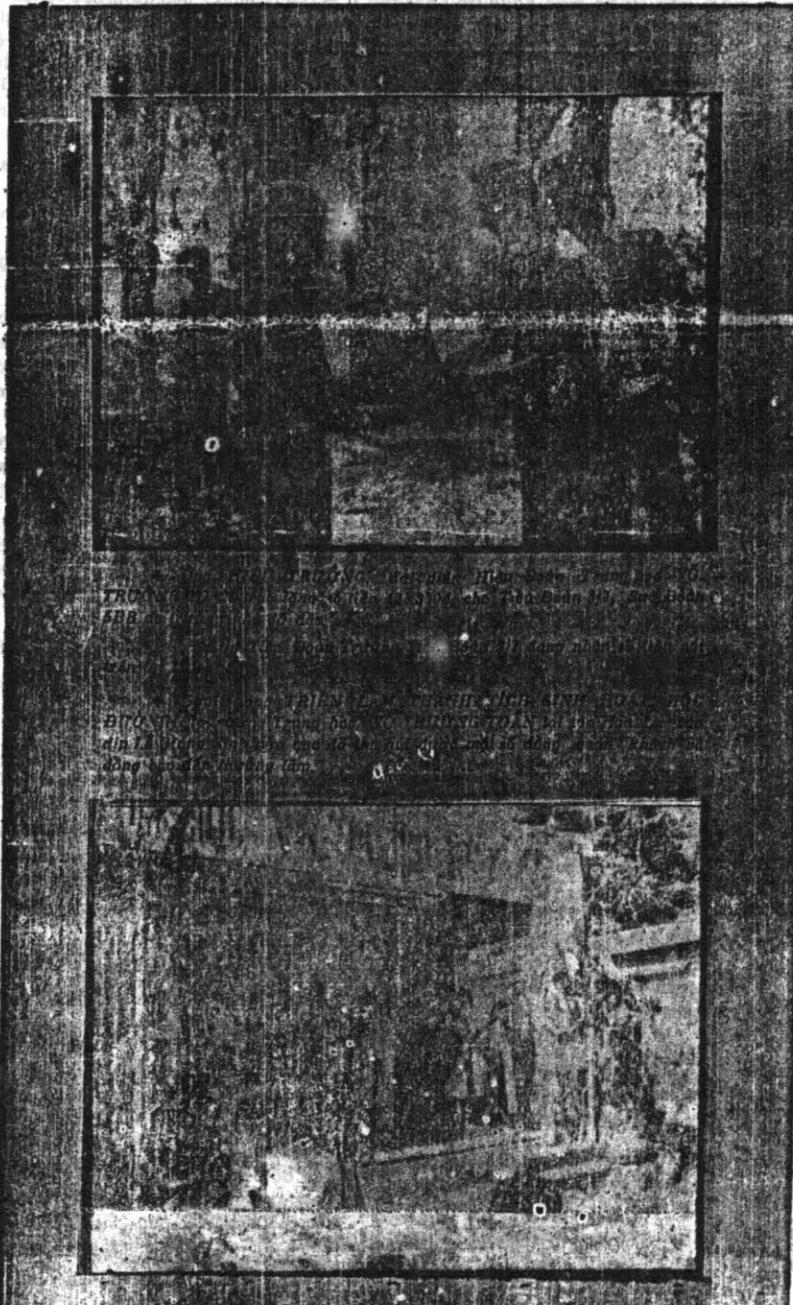
Xuân về. Khi xuân chan hòa, Xuân xuân
âm thầm bơm mạch sống vào trời mây, vò
nắng gió vào lá hoa và vào cõi lòng người. Xuân
chẳng riêng ai, xuân khắp nơi. Từ phượng
vũ trụ ngập tràn ánh xuân. Chợt nhớ câu
« Xuân bấy tái lai » rồi cũng nghe như đài đây
vắng vắng lời ca « Xuân đi rồi Xuân đến... »
Quên đi những câu than thở ! Quên đi những
lời ca ngâm ! Ta để mình đập say mê trường
trong Xuân, để chợt lĩnh rằng : Xuân vốn
miền trường lị.

Thì ra, cả mùa Hạ, mùa Thu, và mùa
Đông chẳng qua chỉ là những chiếc áo của
Xuân miền trường bối tận.

Xuân nay lại trở về, cơ hồ như vừa bừng
tỉnh, rủ nhẹ chiếc áo thu đông. Ước gì lòng
ta cũng bừng tỉnh, cũng với Xuân bấy tận và
cũng như Xuân bấy tận, lòng ta cũng đẹp và
tươi, trong và trắng, hồn nhiên và quảng đại,
say xưa, phiêu bồng trong lối sống vì Xuân.

Trong niềm ước mong đó, cùng nhau ta
rủ nhẹ chiếc áo ưu tư và thắc mắc..., để
cùng đón chờ nhau KHAI HỘI MÙA XUÂN,
chờm Xuân Quý-Sửu

Nguyệt-San VÕ TRƯỞNG TOẢN

HIỆN TƯỢNG SIÊU-DÂN và THẾ-GIỚI SIÊU-HÀN

* G.S. NGUYỄN TRỌNG-CƠ

TẠP GIẤI

+ G.S. HỒNG LIÊN

LỜI NÓI ĐẦU:

Quả là một «chuyện lạ», «chuyện hi huyền, xảy tới cho kẻ hèn này khi được Ông Hiệu-trưởng chiêu-cố. «Tôi chờ đợi ở bà Liên một bài báo Xuân đây» và «Tôi đãi cọc một bài ròi đây»...

Tôi «choáng váng, đèn mẩy giây đồng, hồn mới.. hoán hồn và trả lời:

— Thưa, tôi thi biết viết gì!

— Giáo-sư Việt-Văn mà!

— Giáo-sư Việt-Văn như tôi thi chỉ biết «hết học-trò thời, và lại Ông Hiệu-trưởng vốn «đa năng» mà, cần gì tôi...

Tuy vậy, «cung kính bấy như phung mènh», nên kẻ hèn này đánh.. cầm bút và đó cũng là lý-do khiến bài này được «hán-hanh xuânhien trên Nguyệt San Xuân Quí Sứu Võ truong Toàn (với điều-kiện là nó không được cái «may mắn» nằm trong mục nhân-tin : bài của bạn hay lắm, nhưng v.v... nên chờ ở bạn sáng-tác mới v.v..)

Người xưa mỗi khi làm thơ thường than thở :

Nhắc bút mà không biết viết gì,

Loanh quanh lại mấy vần Đường thi.

Riêng tôi thi Đường thi chẳng kham nổi mà cả đến.. và cũng không đặt được tên gọi là có mấy dòng tạp ghi gòm mặt.

Đúng ra với thời-tiết hai mùa mưa nắng của miền Nam này và với cảnh Xuân :

Lạ mắt tròn xoe khoanh bánh tét,
Trái mía dòi thâm nhát đưa tươi.

Thì «cỏ cây tươi tốt, đám chồi nảy lộc, hoa đua nở, bướm đua bay» chí là mong cảnh.. Nhưng không nói về Xuân thi nói về gì bây giờ cho hợp tình, hợp cảnh? Thời thi nói lên những ý-niệm về Xuân vậy.

Xuân ơi! Mi là ai?

Với vẻ bí-quan thì Xuân cũng chỉ là một mùa trong 4 mùa theo sự vẫn xoay của tạo-hóa, nếu không muốn nói Xuân là dịp để những con nghèo nhặt chôn được sự chênh-lệch của mình với những người thuộc階-làng khác trong xã-hội mà cảm-cảnh cho số kiếp mình. Trần Té Xương đã khéo than :

Khéo bao nhau rằng mới với me
Bão ai rằng cũ chẳng ai nghe

Hay có kè đã vì nhân loại đau thương mà cảm-cảnh giùm:

NHÂN LOẠI CẢM ĐÈ (1)

Hôm nay chyet cảm thấy Xuân về,

Thức tỉnh hồn ta giữa lúm mè.

Muốn với muôn hoa say ý đẹp,

Lòng còn thắc-mắc cảnh dân quê.

Trong lúc tung bừng rộn khắp nơi,
Ngờ đâu bao kè viếng đưa đời.

Đã hiểu nỗi mất mồ bài gòp,
Dồn trút vào trong mây bừa thối.

Mai mốt rồi đây hết cả Xuân,

Lâu dài hy vọng rã tan dần.

Tán tuồng một cảnh không thay đổi,
Thân vất vả, sòi.. vất vả thân.

(Xem tiếp trang 5)

Giải Nobel Vật lý năm 1972 được phát cho ba nhà Vật lý Hoa Kỳ sau :

— Ông John Bardeen 64 tuổi giáo sư viện đại học Illinois.

— Ông Leon N. Cooper 42 tuổi giáo sư viện đại học Brown.

— Ông John R. Schrieffer 41 tuổi giáo sư viện đại học Pennsylvania.

Bặc biệt Ông John Bardeen là người đầu tiên trong lịch sử về giải Nobel đã được giải hai lần trong cùng một lãnh vực (tật lý). Cách đây 16 năm ông đã cùng các ông W. Shockley và W. H. Brattain chia giải Nobel vật lý 1956 về công trình khai-cứu transistor, một dụng cụ đã thay thế các bóng đèn điện tử ở radio, T. V...

Giải thưởng trị giá 58.100 mỷ kim (gần 43 triệu bợc Việt-Nam) năm nay, được dành cho các ông Bardeen, Cooper và Schrieffer vì họ đã có công khai-cứu một hiện tượng dân điện đặc bệ của một số kim loại khi chúng được hạ nhiệt độ đến gần không độ tuyet-doi (00 K) tức là -273.150C. Ở tình trạng cực kỳ lạnh leo này, từ năm 1941, người ta đã thấy các kim loại trên dội nhanh mát hất điện tử và dân điện đã dàng một cách kỳ lạ. Người ta gọi đó là HIỆN TƯỢNG SIÊU-DÂN (super-conductivity) nhưng không ai giải thích được một cách thỏa đáng là tại sao có hiện tượng này!

Mãi đến năm 1957 các ông Bardeen, Cooper Schrieffer-Ú: đó là làm việc chung tại viện đại học Illinois-mà giải thích một cách minh bạch tính chất siêu-dân trong một thuyết rất nỗi tiếng gọi là «thuyết B. C. S.» (B, C, S, là những «chữ» đầu của tên ba người).

Theo họ, ở nhiệt độ thấp, các âm điện «tự hợp lại» từng đôi gọi là «đôi Cooper». Lúc đó chúng thôi va chạm một cách vô ích và do sự hấp-sử: lẫn nhau, chúng lướt qua các mạng kim-loại một cách dễ dàng.

Gallium trở thành siêu-dân ở nhiệt độ 10 K (-272, 150K), thorium: 1, 50 K, titan: 1, 750 K, Indium: 3, 40 K, thiếc: 3, 70 K, thủy ngân: 4,20 K, chì: 7, 20 K...

Trong tương lai hiện tượng siêu-dân sẽ được ứng dụng trong nhiều ngành như vận tải điện năng, sản xuất điện năng, máy tính điện tử...

Đi nhiên hiện tượng siêu-dân chỉ đối với một thế giới cực kỳ lạnh, thế giới siêu-hàn!

Cầm một miếng nước đá ta thấy lạnh buốt, nhưng chưa thăm gì đâu, đó mới là 00 C (273, 150 K)!

Đọc truyện «Nhóm lửa» (to build a fire) của văn hào Jack London ta được chứng kiến cái chết rùng rợn của một người bộ hành dưới trời lạnh miệt Bắc cực. Cái lạnh thật tàn khốc, dai dẳng và bất khả chịu đựng!

Nhung, lúc đó mới ở khoảng -600 C, còn lâu lắm mới đến -273,150 C.

Nhiệt độ lạnh nhất trên mặt đất là ở nam cực, khoảng -880 C, nhiệt độ lạnh nhất trên mặt trăng khoảng -1500 C.

Vậy thế giới siêu-hàn chỉ có trong phòng thí-nghiệm!

Năm 1880, người ta đã hóa lỏng được nitroen tức là hạ nhiệt độ đến -1950 C.

Năm 1900 ông James Dewar đã đạt tới hàn độ -2400 C trong một loại bình đặc biệt có hai thành mang tên ông:

Từ đó người ta đã hóa lỏng được hầu hết các chất khí, trừ một chất cứng đầu nhất, đó là hélium.

Cuối cùng đến năm 1908 nhà vật-lý học Hòa-Lan Heike Kamerlingh Onnes với kỹ-thuật của ông Dewar đã hóa lỏng được chất khí bắt-tri này ở 420K (-268, 950C). Sau đó ông còn hạ nhiệt độ đến gần 10K (-272, 150C). Nhờ thành-tích này ông đã được giải Nobel vật-lý năm 1913.

Ngày nay với những kỹ-thuật phức-tạp người ta đã đạt tới hàn độ 0,00002K ! Ta không thể đạt tới không độ tuyet-doi (00 K) vì ở hàn độ này vật chất phải hoàn-toàn mất hết năng-lượng, các phân-tử ngưng quay cuồng, một điều không thể thực hiện được.

Ngoài tình siêu-dân kề trên, vật chất ở tình trạng siêu-hàn còn có nhiều tính-chất đặc-biệt:

— Ở 217K hélium trở thành siêu-lưu-chất. Lúc đó các phân-tử hàn như mất hết sự kết-hợp và chất lỏng leo lên thành binh, bò ngang dọc giống như một sinh-vật!

Khoa-hoc gia Nga Dov Landau khi khảo cứu siêu-lưu-hát hélium-4 đã được giải Nobel năm 1962.

— Ở tình-trạng siêu-hàn đa số các kim-loại trở nên dòn, cách nhiệt...

— Ở tình-trạng siêu-hàn, các khí hóa lỏng có tính phản-lú nghĩa là đã trở thành nam-châm một cách tạm thời. Thí dụ : ở trạng thái-khi, oxigen khó bị từ-hóa nhưng khi đã được hóa lỏng, chất này dễ bị từ-hóa như một khối sắt non.

Ngày nay kỹ-nghệ siêu-hàn đã được phát-triển mạnh trên khắp thế giới : từ việc chế-tạo

oxigen lỏng, hidrogen lỏng.. cho các hỏa tiễn, phi thuyền không-gian đến việc chế-tạo các loại máy phát điện mới như máy MHD (magnetohydrodynamics), việc cải thiện kính-hiện vi điện tử, máy tính điện tử...

Một câu hỏi sẽ được đặt ra : ở tình-trạng siêu-hàn ta đo nhiệt độ bằng gì? Còn dùng nhiệt kế ruou hay thủy ngân không? Vì nhiệt kế không vì các chất này lúc đó bị đông cứng lại rồi!

Người ta phải dùng các loại nhiệt kế đặc-biệt như nhiệt kế siêu-âm, nhiệt kế đe kháng v.v..

NGUYỄN-TRỌNG-CƠ

VŨ TRƯỜNG TOÀN

Phóng Sứ Đặc Biệt

LAI - KHÈ ký sự

(Trường thuật cuộc ủy lạo anh em chiến sĩ Tiểu Đoàn 3/7
Sư Đoàn 5 Bộ Binh vào ngày 21-12-72)

— PHẠM HỮU CHÍ (10B4)

Sáng ngày 21-12-1972 vừa qua, một ngày đẹp trời rực rỡ đầy ánh nắng ban mai trên cánh cây sago cỏ, nhung mèt sắc thái huy hoàng trọng đại như bia hiệu trước một ngôi có nghĩa cử cao đẹp của hiệu đoàn học sinh trung học Võ TRƯỜNG TOÀN thề hiến tinh nòng tinh phuong dang hồn vía những người con yêu của làng dang lâm lâm tay súng giết giặc chốn biển thù.

nơi cửa ngõ vào tỉnh Bình Dương. Xa xa đã thấy những đoàn xe tăng, trọng pháo đủ kiểu phơi bày dưới nắng cùng những anh chiến sĩ trần truồng trèo lên biển trong các ụ đất loang lổ. Đè bò về an ninh cho mầm non đất nước, dọc đường đã có những toán cảnh binh ngăn chặn, xé bỏ những xe cộ dân chinh, đứng rải rác dài dài trên đường và vây bắt với chúng tôi trong sự cười tươi. Thỉnh thoảng những căn nhà sụp đổ sát tan còn treo ra cột sắt có chỗ còn là đồng gach vụn như chúng tôi vết tích chiến tranh vẫn còn đe dọa quê hương, còn tiếp tục gây cảnh tượng tàn khói lửa cho đất Việt.

Nửa giờ sau thì đoàn xe đã tới địa phận Lai Khê. Ngày càng vào chúng tôi đã thấy những anh chiến sĩ dei màu da cháy nắng, dày vè phong trần vai trang đầy súng đạn oằn nặng dội vai chịu đựng gió sương. Trên cõi vắng, một biang gỗ xanh lá cây to lớn với số 5 đỏ rực giữa ngôi sao trắng dài bặt trên nền trời biếc hiệu cho sư đoàn 5BB. Chúng ta không thể nào quên được chiến tích lẫy lừng đã khắc sâu vào tâm não và lòng kính phục vô biên của nhân dân hậu phương với cuộc tấn công của cộng quân vào An Lộc và đã thảm bại nặng nề sau 69 ngày tử thủ của anh em binh sĩ sư đoàn.

Vào khói vùng đai kiềm soát an ninh cho tiểu đoàn, đoàn xe tiếp tục chạy thẳng trong khói bụi mịt mù của vùng đất đồi Lai Khê. Qua vùng mờ bụi, chúng tôi thấy được những vòng rào kẽm gai thật kiên cố và lô nhô những lô cốt đầy những họng súng ló ra ở lỗ chòm mai, nậm nắp bắn sùa đòn. Các anh chiến sĩ đã vẩy tay tưới nước kín chung tôi đi ngang qua. Trông anh nào anh nấy lắp ló trong chòi canh, vọng giác thật giang như kiến tha mồi trong tò. Xa xa nữa, những vòng rào phên chia các khu vực trung đoàn thành nhiều khu. Khu công binh nhứt cấp nhì cấp với những xe cộ trực đánh dập đang xây dựng, khu pháo binh với những cỗ họng pháo đủ cỡ vừa vác tay vai đến những khẩu tháp nặng nề, sẵn sàng yểm trợ tại bất cứ nơi nào và bất cứ lúc nào khi biến động. Và những kho đạn dày dặn cùng với những vỏ đạn bừa bãi trên nền đất cũng rõ được sự hữu hiệu trong trách nhiệm nặng nề của người pháo thủ.

Đoàn xe chạy quanh eo một hòn trong vùng đất đồi, lúc trèo lên vì üz qua những mỏ đất cao, lúc oằn mình lồng lộng như con sứa chung vi sa hô. Đến một khoảng đất rộng thì ngừng lại. Biểu ngữ «CHÀO MỪNG QUÂN KHÁCH TIỂU ĐOÀN 3/7 CĂN ĐẬP VÀO MẮT CHUNG TÔI VÀ BẢO HIỆU CHO CHUNG TÔI BIẾT RẰNG ĐÃ ĐẾN NƠI».

Anh em nhảy áo xuống xe đã thấy sự hiện diện đồng đù của anh em binh sĩ Tiểu đoàn. Dưới trời nắng gắt, bấy giờ là 10g30, chúng tôi phải lo khuân những nhạc cụ, cùng ampli, micro binh quâ vào khu vực tràn đông của tiểu đoàn.

(Xem tiếp trang 8)

Đi loan báo từ trước, nhà trường sẽ mở một cuộc ủy lạo các anh chiến sĩ tiêu đoàn 3/7, sư đoàn 5 Bộ binh đang trấn đóng tại Lai Khê. Tiểu đoàn này nhận được sự đỡ đầu của hiệu đoàn VTT từ khi Torg Cục TICT/CTLC phát động phong trào đỡ đầu chiến sĩ.

Chiếc ủy lạo này đã được chuẩn bị và nghiên cứu kỹ càng từ lâu lầu có thể đạt được kết quả như ý muốn.

Khởi đầu, vẫn đề đã nặng là tài chính cần phải dồi dào, cây dù để đập ứng thu cầu hiện tại. Vì vậy, ngày 28/12/1972, Võ Trường Toản đã được phát động mạnh mẽ và đã thu lượm được kết quả khá quan trọng. Trong một ngày, đồng cộng các lớp ngày, lớp đêm và toàn thể nhân viên nhà trường đã đóng góp được 1 số tiền đáng kể là 225.300đ. Và việc ủy lạo được đặt ra ngày sau đó.

Khi tiếng còi vừa pít biển, học sinh đã hùng hổ công dào, tích cực góp phần vào việc nghĩa. Vốn mang giày mòn rách đùa hăng háing sẵn, anh em đã hùng hổ sút súng, bonito người vừa nam nữ, lớp ngày cũng như lớp đêm đều một lòng cộng tác với nhau trưởng trong nghĩa cử cao đẹp này.

Ngay hôm đó, trời vừa sáng, anh chị em đã tới trường đóng đùa. Sân trường nhộn nhịp hẳn lên; tiềm vào không khí cởi mở ấy, màu áo trắng tha thoát của nữ sinh lớp đêm đã gep phản vào việc tô điểm cho cuộc ủy lạo ngày hôm nay một sắc thái tươi rói.

● VIẾT CHO TRƯỜNG :

Trường ơi ta yêu trường lắm, mỗi dịp Xuân về trường mừng rỡ chào ta bao kỷ niệm vui tết niên, như niềm vui đó không còn trọn vẹn nữa vì xuân đến đó, rồi xuân sẽ ra đi trường à!

Trường ơi ! xuân này là xuân cuối ta còn chung với mì mai dày chúng ta sẽ xa nhau nhưng tâm hồn tôi vẫn còn mãi, xuân này hay xuân nữa khi Đào Mai đưa nó trường vẫn là thần tượng trong tôi. Ta chúc trường vui lên, đón xuân về đầy hoa thơm cỏ lè nhẹ.

● VIẾT CHO THÀY CÔ :

Thưa thày cô ! xuân đến con được đòi bắt con phải mang thêm vào người một tuồi nữa, bắt con biết nhận thức nhau trách nhiệm và bùn phận của mình. Thày cô ơi ! con cảm thấy mới mà lên đè ròn bước chân vào đời đầy cảm bầy, mà đâu muôn, đâu không con phải chấp nhận. Thưa thày cô ! thày cô là những người con thấy kính yêu và tin tưởng nhiều nhất, người đã mang dần cho con những kiến thức, những khói ốc mà chúng con có hiện nay.

Thưa thày cô ! Xuân sắp đến bay mùa xuân cuối con sống dưới mái trường Võ-Trường-Toàn này con không biết nói gì hơn là xin chúc thày cô một mùa xuân an-khang, thịnh-vượng, đạt được nhiều thành công trong nhiệm vụ hướng dẫn đìn con, em xă-hội trở thành những người tốt. Riêng con cũng xin được nhớ đến thày cô mỗi khi nghĩ đến chuỗi ngày con theo học tại trường Võ-Trường-Toàn.

● VIẾT CHO BA MÁ :

Thưa Ba má ! Xuân sắp về ba má lại mừng cho con được lớn thêm, ngày xưa ba má vẫn thường mong cho con cái mau lớn khôn phải khổ ba má ? Ba má ! xuân về, thi con thích lắm, vì con đã lớn rồi thi ba má lại lo cho con hơn lần con thêm được một tuồi. Ba má ơi ! con biết thời буди này ba má di làm khó nhọc mới lo dù cho các con, thế nhưng các con chẳng ra gì thì quả là công lao của ba má chúng con làm hỏng cả.

Thưa ba má ! Giờ xuân lại về ba má mang đến cho con trai ba má tình thương tràn ngập, thế con cũng biết bùa phận của con phải không ba má ? và con xin hứa sẽ làm thế nào để khỏi phiền lòng của ba má đối với con. Xân này con xin chúc ba má đượ: dồi dào sức khỏe, công ăn việc làm phát đạt.

● VIẾT CHO ANH :

Thưa Anh, trời đã sang xuân rồi đây và sếp về trên quê hương Việt-Nam đầy cảnh lâm than của chúng ta đó. Anh, mùa Xuân này chắc anh lại không có dịp về quê ăn tết với ba má và các em phải không anh ? em biết đời lính của các anh là thế đó.

Anh ơi ! ngày xưa cứ vào xuân là tự em mừng khấp khởi vì sắp được anh mua cho tự em tí quà xuân, dài đì thăm mộ ông bà minh hay đi thăm mộ em minh, giờ đây vắng anh rồi chúng em cảm thấy mất đi nỗi niềm thương yêu và tận mà anh dành cho em đó. Tàu anh ! đây rồi đêm giao-thứa bến ánh lửa bập bùng, tí tách của nồi bánh Tết to tướng, tự em sẽ không còn được nghe giọng anh trầm ngâm kể chuyện.

● VIẾT CHO NGƯỜI YÊU :

Trời giao mùa rồi đó, em có thấy không. Xuân một lần nữa nó trên quê hương, chúng ta được thêm một tuồi, thêm một tuồi để làm gì em nhỉ ?

Người yêu ơi ! ngồi viết cho em những dòng này lý ra anh không được phép gọi em là « em » vì có lần nào em nghe anh gọi em như thế đâu ! Em ơi ! anh im lặng vì sao biết không ? Vì hiện tại không cho phép anh được nói gì cả, ngoài việc cố gắng vươn mình lên cao, là những điều mà thấy em, ba mẹ, dù anh của anh đã dạy cho anh điều là phải thế,

Người yêu ơi ! em có biết không ! sự thật anh rất ngại cho trào lưu mới của chúng ta... không thực-tế, hiện-tại, trước mắt ta mọi việc hầu như coi người già như quan li nhân nghĩa & đời, vật chất đã làm con người ta quên đi tất cả, và em ơi ! đừng trách vì sao anh vô tình nhé ! Người yêu ơi ! hiện tại đây anh là con số O to tưởng, chỉ biết yêu em bằng tấm lòng thi-vi mộng mơ của tuồi trẻ mà thôi. Em ! mùa Xuân là

GIAO MÙA

Thôi tất cả đã mất rồi anh à. Xuân lại về em chỉ mong sao cho nước minh sầm thành bình cho anh và tất cả các bạn anh được hưởng một mùa Xuân trọn vẹn.

● VIẾT CHO CHỊ :

Chị yêu,

Mùa này trời đã trở không-khí lạnh hơn vào những khuya báo hiệu cho một lần nữa Xuân lại về, là một lần long em sao cảm thấy nhớ chị ! Chị ơi ! Chị giờ em không còn gặp chị nữa rồi nhưng thưa chị ! dù không có chị bên cạnh, em vẫn nhớ mãi những lời, những kỷ niệm đẹp ngày xưa chị dành cho em. Ngày nào chị buồn, chị đem chuyện đời chị kể cho em nghe, rồi lại xin em cho vài ý kêu cậu con, ngày nay không còn nữa chị ơi ! Xuân về em nhớ chị càng nhiều wôi khi có dịp được chị rủ đi chụp hình... ngày đó nay đã năm năm qua rồi, em làm phiền chị vì em không chịu chụp hình chị nhớ không ?

Giao mùa rồi, Xuân đang tiến dần đến, hoa mai, hoa cúc, thực được, đào đang hân hoan lâm chữ .. ô có sao lòng em lại thấy buồn hơn. Bao mùa Xuân rồi em có thấy gì đâu, có mang đến cho em được sự êm-ém vô tư nào đâu. Xuân ơi ! Tết ơi ! mi đã mang chị của ta đi mất khỏi tay ta, để giờ người đang ngao ngán, uất dung trở lại đó nữa phải không ?

Chị ơi ! em nhớ chị.. nhưng rồi tuồi em theo năm tháng, thâm thoát giờ đây em sắp khoác vào mình một tuồi, để được làm người lớn.. lớn để làm gì hờ chị ?.. nếu không để tiếp nhau, buông hờ cho ngày thơ-lu của chúng ta.

Một lần Đào, Mai đưa nó em lại được dịp nhìn thấy chúa Xuân ra đời. Nhưng chúa Xuân ơi ! làm sao con còn có chị thương yêu của con ngày xưa đó.

mùa chúa xuân mang đến cho chúng ta sự mồi me, sự yêu đời, chúa xuân cũng mang đến mùa xuân với tình yêu thương chúa thật phải không em ? Anh mong là thế !

Anh viết đây là viết cho những ngày còn lại của anh dưới mái trường Võ-trường-Toàn thân yêu này, và em ơi ! anh xin dành cho em tình anh đó.

● VIẾT CHO BẠN :

Các bạn ơi ! có vui không nào, Xuân đang chờ đợi chúng ta kia, hoa Mai, Cúc, Đào đang lấp ló bên thềm xuân e-thẹn đấy, đừng làm cho nàng xuân mất vui. Các bạn mến ! Xuân một lần nữa lại đến. em bấy đây trời đã đón xuân đây các bạn, và nhains ta đang rạng rỡ : lo cho ngày tết sắp tới. Nhưng tham ôi ! mùa Xuân của ta năm nay không còn là xán vui vẻ đầy vỗ tay nữa, tuồi xuân thêm một, biến chúng ta từ những đứa trẻ hồn nhiên, vỗ-tay-lần nhặt thấy trách nhiệm và bồn-phật của nó. Các bạn ơi ! hiện giờ thi phải già là làm. vì ít nhiều tâm-tư chúng ta bị chi phối bởi thời cuộc và tương-lai, nhất là gương của đàn anh và các bạn chúng ta còn đó.

Các bạn mến ! răm nay chúng ta có lẽ hưởng xuân bén nhau lần cuối cùng này phải không nhỉ ! Rồi mai đây khi xuân về chắc chúng ta không có dịp ngồi bên nhau trong buổi tiệc tất niên với bánh nước bày la-liết. Thế là nết, rồi đây may mắn đều phải chia tay cả !...

Các bạn ơi, xuân về mọi người đều vui, vậy chúng ta hãy vui cười đón xuân nào ! Hal hal hal !

NGÀY XUÂN ĂN TẾT

Bài của g.s. HUỲNH HỒNG CẨM

● NGÀY XUÂN

Xuân đã về !
Và Xuân thật là tuyệt vời.

Xuân bắc tận, sinh sinh, sắc xuân kiều
diêm trâm hoa, màu xuân xanh mướt trên
ngọn cỏ chồi cây, gió xuân phay phây, nắng xuân
vàng, mây xuân miên man cuộc tiêu dao, khì xuân
như rạo rực, như bâng-khuâng tinh vạn cõi...
Xuân khiến người ta bỗng nhớ mà khát-khao
chất men rượu bồ-đào, muôn nồng môi mà say,
mà ngâm nga cùng với người trích tiền họ Lý
của một xuân nào :

« Tuy hưu thất thiên địa,
Ngót nhiên tựu cõi châm.
Bát tri hưu ngõ thân
Thù lạc tối vi thảm ».

Tạm dịch :

Say rồi trời đất ta quên mất,
Ngõ ngang ta cùng gối lè loi.
Có ta không nhỉ, hay không có ?
Có lục ở đời phông thế thôi !

Thứa ngày xuân mà uống. Mượn rượu để
nhá say. Say rồi quên. Quên trời đất ta lùa. Quên
phận mình nhỏ nhoi. Thị ra trong con người ta
vẫn hăng có cái khuyễn hướng muôn quan.

Ta vẫn hăng muôn quên đi những đường nét
quáu rõ rệt. Ta vẫn hăng muôn quên đi những
biển giới. Chẳng hạn, những đường biển giới
trong thuyết chính danh của người nước Lỗ :
« Quán quân, thần thần, phu phu, tử tử !

Đã dành là phải như vậy. Quản phải ra quản,
thần phải ra thần. Đầu phải ra đó. Chẳng thế
thì không gì ra gì. Mà không gì ra gì là một sự
nguyên-tùa : « Đò không ra gì » hay : « Cái thứ
không ra gì là Thế nhưng, thường thay, cái trước
vị vua của Ông vua bà chẳng phải đồng thời là
sự đây trước ngực cái chất người nói con người
Ông vua đó sao ? Vì cái đạo làm tôi của kẻ bầy
tôi cũng là cái vòng cấm cố kỵ làm tôi vậy !

Chính vì thế cho nên chỉ, tự miên tiêm-thức
âm-u, tự bao giờ, vẫn ấp-ủ cái ước muôn được
quen. Làm vua, ta vẫn muốn quên đi cái địa vị
uy nghi chín bết, dù mà rong chơi giữa chợ, hòa
làn với bông người che lúa bòi nhà. Làm cha,
ta vẫn muốn quên đi cái danh nghiêm-phụ, quên
cái tuối đời mà đưa giencil với con thơ. Chẳng phải
thế sao ?

Chính người nước Lỗ kia cũng vậy ! Trí
nói chính danh thuyết mà cái tình vẫn hăng ước
được ở chỗ « Nô dứt Diêm ». Nhớ lại câu chuyện
Tăng Diêm. Đó là câu chuyện xảy ra vào một
mùa xuân xưa.

Ngày xưa, vào một sảng xuân, đức Vạn thê
sư gọi các môn sinh thân cận đến ngồi quanh mảnh
đất cúng nhau tẩm sợi ; bảo : Các người ắt vì thấy
ta lớn tuổi hơn mà thành ra khép nép chờ già !
Không sao đâu ! Cứ tự nhiên trò chuyện với nhau.
Này, bình thường các người thường nói : « Thiên
hạ chẳng biết ta ». Nay vì như người đời có biết
mà với đến, các người sẽ làm chi đây ? »

Tử Lộ khảng khái đứng dậy tuyên bố chương
trình quán sự ; Nhiêm Hữu trình bày sách lược
kinh-te ; Công Tây Hoa tỏ chí thiêna về nghị lễ và
ngoại giao.

— Còn Diêm, người thi sao ?

Tăng Diêm còn mỉm cười sàm sùng, nghe
gọi, đe cây đàn xuống mà đàn bầy còn chưa dứt
tiếng ngón. Đứng dậy mà đáp :

— Chỉ tôi khác với ba anh kia.

— Có hè chi ! Mỗi người cứ nói lên cái chí
của mình vậy thôi.

— Thưa, Vào cuối Xuân, áo xuân đã may
xong, cùng năm sáu bạn hứa dời muối, sau bảy
cậu bé lứa tuổi đôi tám, dắt nhau di tầm sông
Nghi, Hồng giò đền Vũ Vu. Rồi vừa cùng ca, vừa
cùng vịnh, vừa cùng dâng tay nhau ra về.

Phu Tử trầm ngâm, rồi ngậm ngùi than :
« Ta ước cũng được như Diêm vậy — Ngô dứt
Diêm dứt !

Ông Tăng Diêm chơi Xuân. Vâ chơi voi vé
thay ! Di chơi với nhau, bạn lớn có, bạn nhỏ có,
cùng nhau chém, còng nhau hóng gió, cùng nhau
ca, cùng nhau vịnh ; phân sinh hòa hả thay !
Giữa mùa xuân ấm áp mà dắt nhau di tầm mắt,
tầm dưới sông sâu nước biếc rồi lên trên dàn cao
mà hóng gió vàng : người, với trời, với đất giao
hòa thân ái vậy thay !

Quả là tuyệt lâm, ông Tăng Diêm à ! Ông
đi chơi mà khiến cho thiên địa, nhân được giao
hòa. Ông đi chơi mà khiến cho biển lộ rõ rệt cái
thông-dong thú-vị tuyệt-vi của cuộc nhàn-sinh !
« Một con én không tạo rỗi mùa xuân ». Thế
nhưng, ông Diêm này, cứ mùa xuân mà không
còn ông thì xuân cũng đến tiêu-trâm vào u tịch mà
thôi ! Xuân là Xuân, chính vì Xuân đã có ông !
Ông Tăng Diêm ! Thị ra ông quả là Thợ Trời !
Thảo nào một người bình nhút vốn ung-dung
diêm-dạm như Phu Tử mà cũng phải trầm ngâm
ngồi nghĩ, đe rồi ngậm ngùi than : « Ngô dứt
Diêm dứt !

* * *

● ĂN TẾT

Xuân thật là tuyệt vời !

Thế nhưng nếu Xuân trong vũ trụ chẳng
được cộng-hưởng với Xuân trong lòng người
thì cũng đến hoang vu vắng lặng. Xuân trong vũ
trụ chỉ mới có nghĩa như một không gian mồi
gọi, như một thời gian đợi chờ. Mồi gọi và đợi
cho đe được cộng-hưởng với Xuân trong lòng
người. Vâ Xuân trong lòng người bừng nở trong
vui xuân, trong chơi Xuân, nở tung lèn trong
những tràng pháo Xuân. Tình thần « Ngô dứt
Diêm », chính là tình thần chơi xuân vậy.

Đè chơi Xuân, người Việt-Nam ta « ăn Tết ».
Không có cái vui nào lớn hơn cái vui ăn Tết :
« Vui như Tết ! Không có cuộc ăn chơi nào rinh
rang kéo dài như cuộc ăn chơi ngày Tết : « Tháng
giêng ăn Tết ở nhà » !

Nhưng ăn Tết nghĩa là sao ? Là dọn vua
là quét sàn, là sơn nhà, là đánh bóng bàn ghế với
lu đồng... Ăn Tết cũng có nghĩa là hoàn tất những
công việc năm trước, là tinh sò, là thanh toán
sự nần... Ăn Tết cũng có nghĩa là may quần áo
mới, là cát-tát mới, là tắm gội sạch sẽ... Ăn Tết
như vậy, theo một nghĩa, là đoạn tuyệt với cái
cũ, đe mà dồn tiếp cái mới.

Thế nhưng, thế nào mới là mới ? Vâ phải
canh phòng cái cũ trả hình ! Chàng Tú Tài Vị
xuyn dứt chẳng hơn một lùa hậm hực đó sao ?

« Khéo bao nhau rằng mới với me
Bão ai rằng cũ chẳng ai nghe... ».

Thì ra cái cũ vẫn thường hay đợi lót cái mới
để l'ra gặt ta, đe thỏa mãn cái khát vọng ! Ngày
nay, nhạt nhợt tần » của ta vậy ! Chẳng
phải vậy sao ? Kia nhỉ, những hi vọng,
những ước mơ MỚI, những chương trình, những
kế hoạch MỚI, những toan tính, những lo âu
MỚI... Bao là mới sao ? Lùm sao lại bảo là mới ?

Quanh di quẩn lại vẫn là những hi vọng và mợ
ước, chương trình và kế hoạch, toan tính và lo âu.
Lo âu vẫn hoàn lo âu... Thế mới biết : « Sợ đời
khéo lầm trò quanh quẩn ! »

Vậy cái gì mới thật là mới ?

Một cái gì thật mới nguyên ! Ôi ! mát mẻ làm
sao, một cái gì thật mới nguyên ! Mới và mát như
một « Con suối mùa xuân ». Vâ đào hoa, Vâ lalu
thủy. Vâ hai chàng Lưu Nguyễn nhập thiên thai
Mới nguyên là như vậy ? Hắn vậy ! là quay
ngược di nữa vòng tròn !

Vây, đừng đe bị lừa do cái mới già mạo.
Còn bây giờ thì... ăn Tết. Hãy đong cửa tiệm
lại, định chỉ mọi công cuộc kinh doanh và
công dinh chỉ cả dâng óc kinh doanh. Hãy
vượt qua thói kiết tú so do hàng ngày. Nào, cứ
mua trả, cứ săm trán. Hãy sầm thật nhiều quà
biếu, hãy dâng thần hưu bà con. Hãy cởi mồ
với nhau, chúc lành nhau, cho tiếng cười vang
như pháo. Vâ tiếng pháo đe dũng nô, ròn tan. Vui
như Tết !

Ôi, vui, chỉ vì ta thấy ta như hòa tan trong
cuộc sống chung của mọi người, ta thấy ta hiệp
nhứt với trời mây, với hoa lá và cỏ cây. Tiếng
pháo sô ròn tan sô dì vui là vì bén trong ta cung
đồng thời nô tung lèn cái ta bần chát, cái ta của
đời sống hàng ngày mãi miết bị giam cầm trong
cái lò làm lo ăn, lo giàu, lo nghèo, lo nhục, lo
vinh...

Tóm tắt mặc kệ ! Hãy đốt pháo vang lên.
Vi ta muốn say trong tiếng pháo đe tìm gặp
chính ta ! Ôi, cái ta rát ta là cái ta hòa
nhập sống với mọi người, với trời mây, cỏ cây,
sông núi... Ôi, cái ta rát ta là cái ta đã hòa
nhập sống với vũ trụ, và hòa nháp trong mùa xuân
bất tận miên trường ! Ôi ! Ta Vô cùng Ta trong
Xuân Vô Cùng xuân ! ...

Vâ cứ như vậy. Mỗi năm một lần Tết. Vâ
mỗi năm ta lại một lần say. Mềm mịt trong men
Xuân. Những kỷ niệm xưa cũng có dịp sống lại.
Trong con say, kỷ niệm không chỉ là nguyên bản
của ta khứ. Quá khứ dường như phiêu-dật choi-
voi, như sương lam khói tỏa, như những đợt sóng
u trầm tan vỡ trong đêm tối, bén bờ đại
dương. Quá khứ thật vô cùng. Vâ cuộc sống cũng
thật là vô cùng...

Vâ mãi cứ như vậy. Mỗi năm một lần Tết.
Vâ mỗi năm ta lại say trong men Xuân. Say là
quân lâng. Những ranh giới giữa sang hèn thành
mờ nhạt, cao thấp hóa ra nhỏ nhoi, thiện ác chỉ
là tương đối... Quên đi mọi biên giới. Thế
là thoát, thoát khỏi mọi biên giới. Vâ
giải thoát là như vậy ! Là quên đi mọi biên giới.
Quên ! Quên để trở lại trạng thái hồn nhiên,
cái hồn nhiên của tuổi hàn nhỉ, tuổi ngày thơ,
tuổi trẻ, tuổi xuân...

* * *

Vây xin cảm ơn Xuân. Vì Xuân khơi dậy
tuổi xuân — tuổi xuân cho những người lên bảy,
và tuổi xuân cho những người ngoài bảy mươi
bảy cái xuân xanh.

HUỲNH HỒNG CẨM

TẠP GHI

(Tiếp theo trang 2)

Kế lục-quan thi trái lại, Xuân phải là cái gi
thơ mộng, mơ mộng, phải là cái gi nhẹ-nhàng, êm
địu và hơn nữa cuộc đời của kẻ lục-quan phải và
chỉ là toàn một mùa Xuân :

Xuân của đất trời nay mới đến,
Trong tôi Xuân đến dâng rỗi (2)

Còn riêng chúng ta thì sao ? Nên vui Xuân
hay nên buồn Xuân ? Vui sao được khi trâm
ngàn phiền toái của cuộc đời còn trùi nặng mà
ranh giới thời gian CỦ MỚI chỉ có thê làm
người ta tạm quên — trong chốc lát mây ngày
Xuân ! Buồn sao được khi cuộc sống còn những
ý-ninghi và cũng đẹp vượt lèn trên tất cả những
ô-trọc của cuộc đời vật-chất, lợi danh !

Vây chúng ta nên kết-luận ra sao, hay mượn
lối dung hòa cõi-diện cho tiện : Xuân nên vui mà
cũng nên buồn, cũng như cuộc đời ô khô-sô, cõ
sung-sướng. Nhưng diêm quan trọng ở đâ; là
phải hoạt động đe thấy là có sự hiện diện của
mình trên thế gian này và như vậy phải chẳng
(xem tiếp trang 6)

Thứ hai về hoạt động
Hàng hái khắp mọi người.
Tinh thần được đánh bóng
Kết quả thêm rạng ngời

Các bạn lập thành tích
Đầu tiên là thể thao
Chẳng hổ danh với mas
Huy chương đoạt bằng thích.

Gỗ hơn hết, đội banh
Đã vượt gió tung hoành
Sân cỏ quang bách thắng
Vô địch khắp Định-Thành (1)

Còn về mện võ thuật
Thái Cực Đạo rất « chí »
Ra quân « chơi » người lớn
Oanh liệt đứng hạng nhì.

Nhung chặng bao giờ quên
Đám học trò thân mến
Giúp họ chuyên sách đèn
Người ngoài phải biết tiếng.

Như hùng biện tiếng Anh.
Tài sức thật liệt oanh
Ba năm trời vô địch
Nó nức giờ học sanh.

Trong các kỳ thi cử
Nào tú một tú hai
Trăm phần kè ăn dù
Xuýt xoát chỉ một hai.

Sinh hoạt mà hay thế
Học tập tới mức « ngòi »
Là do ban giám đốc;
Ban giảng huấn hết ché.

Tòng quát trường thán tôi
Năm chuột thật chải chuốt
« Bằng tuyên dương » rạng ngời
« Tưởng lè » như mong ước.

Trước khi thán dứt lời
Điều nữa mong cụ Trời
Xét sol dùm thính nguyễn
Thần gởi mấy năm rồi.

Đó là xin cấp quần
Dù chiếc quần hàng bét
Cũng vui lòng Tao thán
Đồng về cho đỡ rét.

Tâu Thượng Đế lần chót
Thần cương quyết lập trường
Nếu không xin từ chối
Dù ngài có tăng lương.

của Táo Quân

VÕ - TRƯỜNG - TOẢN

Trưởng thêm môn Dịch Võ,
Mỗi thành lập năm qua
Sanh sau đẻ muộn đó
Phát triển được lâm à !

Xã hội thật đáng khen
Nào là đỡ đầu linh
Tiêu đoàn « ba xẹt bay »
Lạc quyền khai bội tiền.

Không phải thể thao đâu
Gắn kết còn tiếp diễn
Giúp thương binh cộng hòa
Anh hùng từ trận chiến.

Tiếp đến chuyện bảo chí
Cũng đua nhau tranh tài,
Nguyệt san năm thứ hai
Còn Đài Mười nứa ý.

Mỗi năm thi bích báo
Hai lần hè với xuân
Đệ thất cũng lâu lâu
Xóm nhau lo vắn chương.

Văn nghệ xem có mồi
Thí đua ca hát kịch
Khám giả xem chật ních
Toàn đứng chử chảng ngồi.

Trình diễn trên truyền hình
Y như là ca sĩ
Báo chí khen thiệt tình
Đến thán cũng khoái chí.

Đó là những chuyện ngoài
Dù có hăng cách mấy
Chuyện học nào phải chơi
Dù hay cũng chẳng « gay ».

Các cậu dốc sức tài
Đua nhau trong then chốt
Đành bằng vàng thắng một
Chuẩn bị cho ngày mai.

Đến đây tôi có thấy
Thời bấy giờ thật khò
Lương chặng dù mấy ngày
Phải dậy từ mồi đỡ.

Học sinh cũng biết vậy
Các trò muôn dồn đáp
Nên cố học thật hay
Đề thầy có chẳng trách.

Tiệm đây thán tiết lộ
Chuyện quân sự... học đường
Thi hành theo lệnh Bộ
Đề phòng vệ hậu phương.

Suốt tuần lễ miệt mài
Thầy trò trên sân nắng
Chẳng thua vẫn thở dài
Luôn luôn cùng cố gắng.

Chẳng hổ danh là trai
Hết trời gà không chặt
Môn học lợi lâm thay !
Phụ huynh thêm mắt mặt.
Ngoài ra các chuyện khác
Tù chúc cũng mê ly
Câu lạc bộ giải khát
Bản ngoan mà rẽ ti.

Sinh tiếp vụ đều đặn
Quần áo cũng rẻ tiền
Học cụ đều có bán
Học trò mua liên miên.

Phòng hót tóc giá rẻ
« Thân chủ » ngày càng đông
Giá tiền năm chục: lẻ
Chẳng lên giá một đồng.

Ván đe tờ chúc trường
« Cảnh tảo » đội sinh cảnh
Hướng dẫn người tham trường
Cảnh chứng mấy ông « mảnh ».

Phòng học được sửa sang
Trên tường nhiều bảng hiệu
Ghi lâm điều khuyên răn
Đề học sinh tự liệu.

Những hàng xe ngay ngắn
Triền lâm cũng không bằng.
Xí lốp mếu chưa thẳng
Biện pháp như phép thần.

Không phải thán bạc béo
Quê công ơn của Ngài
Nhưng người đời lát lèo
Không quên Táo tiếng tai.

Dù muôn tàu Thượng Đế
Thần xin được dứt lời.
Chúc can khang long thè
Xin « guốc bay » Cụ Trời.

(1) Gia Định Đô thành

TÁO QUÂN VÕ TRƯỜNG TOẢN
Cầm Bài

Sao y bản chính của Táo Thần
Ngày 24 tháng Chạp — Nhâm Tý
HUYNH ANH DUNG

10B5

TẠP CHI

(Tiếp theo trang 5)

người xưa có lý khi nói « đời không phải là ngày tang tóc, không phải là ngày hội mà là ngày cần lao. »

Trong ý nghĩa ấy thì Xuân phải là cái mốc thời gian nhau rồi để chúng ta có cơ hội kiểm điểm lại những hoạt động đã qua — năm CÓ — rút ưu khuyết điểm cho những hoạt động trong tương lai — năm MỚI — và Xuân hẳn phải mang ý nghĩa cần lao.

Với ý hướng đó, chúng ta sẵn sàng cầu chúc cho mùa Xuân Tân Sửu sẽ là mùa Xuân thanh bình để chúng ta — những con người Võ trường Toản — có thêm phương tiện làm hành trang trên đường hoạt động và... bài tạp chí có thể ngừng lại ở đây.

Chú thích :

(1) Bài thơ này bao dâm là chưa hề đăng báo tuy nhiên... không bao dâm tác giả là kẻ viết bài này.

(2) Hai câu thơ này chép theo tri nhớ nên không bao dâm là đúng với nguyên tác.

Diễn đàn học sinh

(Tiếp theo trang 9)

e) Một trong những lãnh vực sinh hoạt tự trị ở đây là: Trường mở các lớp dạy dân, dạy nghiệp ảnh, dạy vẽ, dạy điêu khắc, dạy Võ thuật v.v.. đều nên tham gia một số tiền cho mỗi học viên tham dự. Các học viên không nhất thiết là học sinh trường Võ trường Toàn, có thể thông cáo trên Tivi, radio, báo mồi khi mở một khóa mới. Vừa dạy & lập học vừa dạy ở ngoài trời phương tiện di chuyển có thể linh động: tay túc hay nhà trường đảm nhận, tất cả họ: viên đều được cấp thẻ Học viên Trường Võ trường Toàn-Trung tâm Nghệ Thuật hay Mỹ Thuật...giá chẳng hạn, và học viên đều được hưởng mọi quyền lợi như học sinh trường Võ trường Toàn như sử dụng thư viện, ghi tên xem... chiếu bóng, tham dự các buổi nói chuyện, di du khao, cắm trại v.v...

f) Cũng như trên, một « trung tâm Einstein » của trường Võ trường Toàn với các lớp dạy Toán lý-Hóa, với các họ: viên đóng tiền tối đa với các giáo sư trong trường và được sử dụng phòng thí nghiệm và hưởng được mọi quyền lợi như học sinh trường Võ trường Toàn.

g) Một « trung tâm sinh ngữ » của trường Võ trường Toàn với đầy đủ các sinh ngữ Anh Pháp-Nhật-Đức. Học viên được sử dụng thư viện cũng như được hưởng mọi quyền lợi của một học sinh trường Võ trường Toàn. Số tiền tham gia... tương đối thấp vì biết mình một sớm một chiều chưa có tiền cạnh tranh với hội Việt Mỹ, London school hay các trường chuyên dạy Anh văn, hội Việt Đức, hội Việt Pháp được..

4/ Còn điều này nữa, cũng là một vấn đề cần xem kỹ. Em xin đề nghị với thầy Hiệu trưởng và quý vị giáo sư, chọn một ngày làm ngày kỷ niệm của trường Ngày trường đầu tiên được thành lập, ngày huy nhật của cụ Võ Trường Toàn chẳng hạn. Hầm đó trường sẽ mời tất cả phụ huynh học sinh lại để tưởng trình kết quả cũng như việc sô sách chí tiêu trong năm qua cho phụ huynh học sinh biết, hoạch định kế hoạch trong năm tới, trả lời những thắc mắc của phụ huynh học sinh. Mỗi tối có các cựu học sinh trường Võ trường Toàn lại chung vui, văn nghệ và ăn uống.

Đọc thư từ của các cựu học sinh Võ trường Toàn ở ngoại quốc gửi về, giải đáp những thắc mắc của học sinh xem kẽ trình diễn văn nghệ.

Xin mạn phép thầy Hiệu trưởng và quý vị giáo sư đề viết lên bài này, nếu có gì có thể gọi là quá khích, chỉ là do sự kiềm soát tư tưởng của em chưa được hoàn hảo. Thành thật xin lỗi và cảm ơn quý vị. Em xin dừng nơi đây.

CHU-THIEN-DUNG (12A)

Xuân sang

Đã thấy Đông tàn, Xuân lại sang,
Có người thi sĩ nhớ mang mang.

Xoe vàng thảm nhuy, mai đưa nở,
Ngập đỗ đầy sân, pháo nở ran.

Bướm lượn nhảm nhơ mừng Tết đến,
Én bay háo hức đón Xuân sang.

Vạn vật vui mừng như mớ hội,
Chỉ có riêng ta thấy ngổn ngang.

NGUYỄN-TRẦN ANH-TUẤN

(9/1)

Xuân ý

Xuân đẹp như Xuân mới trắng gai rong.

Chim ca, hoa nở rộn bên đường.

Có người viễn khách sầu dàng nhớ,

Cóhoa hoảng mai tỏa ngát hương

Ý Xuân mang lịt lợt lát láng,

Lòng khách gọi nhiều nỗi vui-vui vui.

Xuân chưa đi hẳn, Xuân đã đến,

Thời gian nhau chóng thật khẩn lưỡng.

NGUYỄN-TRẦN-ANH-TUẤN

(9/1)

Vui ngày thơ ấu

Thời tuổi-trẻ thơ ngày hồn nhiên quá
Vui ngây-nga với khúc nhạc lời ca
Luôn mỉm say trong tiếng hát dịu-hòa
Sống sung-sướng trong mái nhà êm-ấm
Mỗi buổi sáng khi vừa lan nắng thăm
Em tung-tặng nhảy ngắt cánh chim bay
Chỉ lo chăm học mãi với tháng ngày
Không lo nghĩ tới ngày mai chưa định
Các bạn hởi I Dại chúng ta trẻ tính
Hay ca vang I Vui chờ ánh bình minh
Vui lên đi I Dại thơ ấu xinh-xinh
Và gắng học cho thầy thày yêu bạn quí.

NGUYỄN TRÍ DŨNG

lớp 8/2

LAI KHÊ ký sự

(Tiếp theo trang 3)

Đây là một vùng đất rộng mênh mông. Đất cứng khô, toàn là đất đỏ, thích hợp với loại cây cao su mọc dày đặc làm thành những hàng mát thiên nhiên, một chỗ trú đóng tốt cho tiêu doa. Xung quanh, những ụ đất nồi lèn trên nền như những đồi nhỏ. Một đất vẫn còn rái rắc những hầm hố nhỏ sâu quá đầu người.

Chúng tôi bước qua khóm cồng rào thì đã thấy những lều vải già gắt túi tung vào các gốc cây cao su, vồng mác ngang dọc cùng với son nỗi lùng lùng trên các hàng cây. Các anh chiến sĩ sửa soạn lại súng đạn, y phục và đang đượk hàng các thê nghiêm nghị, sắp đặt chờ ngồi. Chúng tôi được sắp đặt ngồi vào giữa xen kẽ các anh chiến sĩ. Ngồi giữa 2 hàng linh den đưa tay về phong trào, đạn dược, nón áo mang đầy bẩn nhơ, ta có thể cảm thấy được phần nào sự gian khổ và lòng cảm phục của ta đối với họ. Giữa khu vực trú quân, mác ngang 2 thân cây lớn là biểu tượng của anh em

HOAN NGHENH TRƯỜNG TRUNG HỌC VÀ TRƯỜNG TỔÀN TRONG KẾ HOẠCH HẬU PHƯƠNG YÊM TRỌN TIỀN IUYỄN.

Anh chiến binh ngồi kế bên tôi cho biết là trước khi rút về Lai Khê để tiếp đón phái đoàn trưởng nhà, tiêu đoàn anh đã hành quân tại Bên Cát, Cầu Sát... và đã tham dự hữu hiệu trong cuộc tiêu diệt Cộng quân tại thị trấn An Lộc, cũng không chiến tích và vang mà bảo chí đã đe cao khôn, ngót.

Sau đó, đại tá Quân Trưởng TĐT/TĐ 7 đã quyết qua các hàng binh sĩ, ôn cần bắt tay thăm hỏi từng chiến binh một, và các anh em Võ Trưởng Tòa rồi phải đi ngay vì ông bận họp. Ông nói là nếu xong sẽ trở lại.

Tiếp theo là thầy Hiệu Trường và Đại úy Tiểu đoàn trưởng công pháo biểu cảm tưởng minh và cảm ơn cuộc ủy lạo hôm nay.

Thầy Hiệu Trường đại ý nói rằng là 1 vinh dự cũng là 1 mối lo của trường. Vinh dự vì nhận đỡ đầu 1 tiểu đoàn tài danh khắp vùng, lo vì với 2 bàn tay và trái tim không chua dù, cần phải có gì cụ thể hơn...

Qua lời giới thiệu của Đại úy Tiểu Đoàn Trường thi tiểu đoàn này đã đảm trách hành quân diệt địch tại Bình Dương, Chợ Thủ Kien, Tỉnh Giác Sốt (là 1 vùng dày đặc Cộng quân từ thời Pháp thuộc) đã là 1 kết quả cụ thể cho lời nói. Ông liệt nhất là chiến công khai thông quốc lộ 13, được mệnh danh là QUỐC LỘ MÁU, con đường dẫn vào trại mà ban nay, đoàn xe chúng tôi đã vô tình đi qua mà quên nhắc lên trong tâm trí mọi người binh lính vì đại úy. Sau cùng, tiểu đoàn báu sẽ có gắng hơn bao giờ hết để xứng đáng với lòng ưu ái của hiệu đoàn.

Lúc trao kỷ vật, ông Tiểu Đoàn trưởng tặng cho trường nhà 1 kỷ vật là 1 tách gỗ đen láng, trên có nắp hình đầu sư tử bằng thạch cao dưới đó là hèo gốm sứ tinh xảo. Theo ông nói thì đầu con sư tử là báu hiệu của tiểu đoàn, tượng trưng cho sức mạnh vạn năng của toàn thể chiến sĩ. Tháo nút nón vào túi trai các anh chiến sĩ đều có hình đầu sư tử. Món quà kỷ niệm tuy nhỏ nhưng đủ nói lên tình cảm thiết quân dân.

Sau đó Thầy Hiệu Trường trao số tiền 125.000 tiền mặt cho Ông Tiểu Đoàn trưởng với chiếc tách tay Kỷ Thưởng Ngân Hàng khá đẹp giữa tiếng vỗ tay hoan hô sảng nhiệt của toàn thể khán giả.

Phần văn nghệ giập vui được mở đầu bằng nhạc phẩm SVHSPV HĐ/HSVTTTHK với horizon giọng ca xuất sắc của trưởng. Tiếp theo là những bài đơn ca của các nữ sinh lớp đệm không thua kém gì các ca sĩ hàn danh đều được hoan nghênh nhiệt liệt.

Đặc biệt nhất là những pha biểu diễn của con em binh sĩ, những thê bắt đầu rùng rợn,burg thể té dù kiêu và gay cấn nhất là màn nhảy qua vòng lửa làm đứng tim mọi người, đã gợp phần không nhỏ trong việc gây sự hào hứng cho buổi họp nết.

Trong khỉ chương trình vẫn tiếp đà, clúc giao lưu trưa; phần ăn mồi chiến sĩ và 1 học sinh tên cói ở bờm mì già, 1 bánh kem và 1 cái pa-té. Mọi người đã được 1 luợt nhỏ lurg lurg bụng nhưng rồi lên được tinh thần đậm chất ngọt sẽ bùi «Song sảng đồng tí» của người chiến binh với kè ở hậu tuyến. Lại có một màn áo thuật hấp dẫn với những trò đốt lửa vào miệng thật bồi hộp do anh Nguyễn Văn Ánh, lớp 11B trình diễn.

Khoảng xế trưa thì chương trình vẫn nghệ chấm dứt. Chúng tôi phải thâu dọn nhà; khí, dây điện lên và trong sự luyến tiếc của các anh em

Giữa trời nắng gắt bụi mù, nam sinh phải dang tay ra chịu nắng trên đoạn đường v.v. Số lần thăm thẳm gần 20 cây số. Tuy vậy, hào khí VTF vẫn còn dâng tràn qua những tiếng hát vang trên nhịp xe chạy mau trên Quốc lộ lịch sử 13. Chúng tôi tuy đang nóng nực khó chịu nhưng tấm lòng hoài vọng và các anh chiến sĩ iều đoàn 3/7 nói riêng và những người chiến tuyến nói chung đã giúp chúng tôi quên tất cả. Hành động trên như một giọt nước ngoài biển cả một chút bụi giữa sa mạc, nhưng ý nghĩa cao đẹp của chuyến đi này sẽ khang giao giờ phải mãi trong trí óc chúng tôi, và đã lưu được i chung gì trong lòng người lính anh hùng của tiêu doanh. Tình quân dân thâm thiết đến thế là một khích lệ lớn lao cho người chiến sĩ...

Đoàn xe đã rẽ vào con đường Nguyễn Bình Khiêm yêu dấu với viện bảo tàng cao vút cõi kính uy nghi, với hai hàng me quen thuộc leo cui chéo đèn chung tôi trở về. Công trường đã hiện ra trước mắt. Cờ hiệu doanh tung bay trong gió cuồn. Tất cả đều mang một vẻ hân hoan, vui mừng. Anh tăng vẫn chơi chess.

PHẠM HỮU CHÍ

• (to B 4)

cho !!. chít luôn

Từ ngày có hùng mện» thầy Hiệu trưởng mờ ra mục **CHO CHÍT LUÔN** đến nay, Tếu Sinh nhận được lời khen công nhiều mà lời chê cũng không phải ít. Nhưng dù muốn dù không, Tếu Sinh cũng ráo hòn đảo mà elong trọng tuyển bô» là mục này đã lôi cuốn được nhiều độc giả và khiến một số quý vị lây giòng máu... lều lém Tếu Sinh rát, ôn tận. Một bạn lớp 8/3 đã gửi Tếu Sinh mấy dòng sau đây.

Mến gửi anh Tếu Sinh,

Em là **NEỐC TAO**, lớp 8/3, biệt danh **NGHIÊM SINH**. đã từng bị quý thầy, trù đòn hạnh kiêm về tội ba hoa, nghịch phá trong lớp. Ngoài lớp thi lí thi thầy Tông cho «hết lén hít xuống» hoài về tội chạy xe trong trường, khóc gào đeo họng tên.

Đọc Nguyễn San trường minh, thầy mục **CHO CHÍT LUÔN** do anh chủ trương tuyệt quá và những bài viết của anh xuôi ra quá thâm sâu, quý kí ức em sợ chưa giải, không nói nhưng cũng có lấy hết «tán lực» để hóa giải :

● CHIẾU THỦ NHẤT :

Người gửi cảm ơn quý thầy, hai mươi năm cầm chìa cẳng lê mồ?

● CHIẾU THỦ HAI :

Trong các vụ cười theo ý em, vụ cười «nhé 36 cái rắng» và lai mít «nhóm lù» là rực rỡ nhất.

● CHIẾU THỦ BA :

Quý vị con gái khỏe rất có lợi vì những giọt nước mắt như những viên ngọc quý đó sẽ làm nhục chí nam nhi.

● CHIẾU THỦ TU : của thầy Hiệu

Chữ «Noel» (đọc là No-ét) là chữ viết tắt của dài h từ Noel, và có nghĩa là lễ Noel hay lễ giáng sinh cũng vậy.

Sau thi đỗ 3 chiêu của anh và 1 chiêu của thầy hiệu em thấy rõ ràng i với cả tay chân» và em có i với thầy mình muôn giờ nhập vào gia đình họ.. Tín của anh. Mong anh nhận lời.

Thân ái cùng anh
NGHIÊM-SINH

Bà bão dừng quá chậm chí hot bột khi đỡ Ông chiêu trong mục này mà sớm ich như quý vị i lại chặng chư nghe cho đỡ ra nồng rỗi. như Nghiêm Sinh và một số các bạn như Nguyễn Minh Trí (7/5), Đặng Minh Hoàng (9/6), Nguyễn Văn Hùng (8/6) v.v...

Bạn Nguyễn Minh Hoàng đã đỡ chiêu thứ tư như sau :

«CHÈU THỦ TU (chiêu này thay Hiệu trưởng quá mạnh làm ta phải ngất ngửa và đam hết nội công ra để chống đỡ đó) »

Chu-Nết (đọc lại là NO-EN) nếu hiểu theo «tiếng lóng» nghĩa là : đượ: ăn NO-EN trong khi đang run phát rẩy (vì ngày Lễ Giáng Sinh ở nước Pháp có tuyêt bao phủ).

Sự thật giãi đáp rõa những chêu số đó ra sao, mời quý vị theo dõi phần sau đây sẽ rõ :

- 1) Người gửi thường nằm ngủ bằng cách nhâm mồi lại.
- 2) Chỉ có sự cười với những chiếc răng trắng sáng chói lả rực rỡ nhất.
- 3) Chẳng những có lợi mà còn có cả răng nữa.

Mỗi bài vi sau đây, tương đối đáp trả cùa bà câu của Tếu sinh, lên phòng thầy Hiệu lanh giãi :

— **Tặng xuân Hiện (7/1)**

— **Tặng khánh Chiêu (9/3)**

— **Vũ xuân Hiệp (6/1)**

Riêng chiêu thứ tư, sau khi châm đòn, thầy Hiệu uyển bộ «sở iết» và dịnh phản ứng lại cho mùa... Giáng sinh năm sau. Giải đáp đúng là :

Noel là tiếng elong, hay tiếng rủi ván của mộng danh từ Do Thái EMMAUEL, có nghĩa là THIÊN CHÚA Ở CÙNG CHỨNG TỐI.

Bây giờ mời quý vị định thần để đỡ 3 chiêu kế tiếp :

● **CHIẾU TÌ'U NHẤT :**

Bà quý vị cái gì càng gợt lại càng to ?

● **CHIẾU THỦ HAI :**

(Công tượng lụy như vậy, chí hơi khác chút xíu thôi).

Bà quý vị cái gì càng gợt lại càng to ?

● **CHIẾU THỦ BA :**

(mừng rằng sẽ không phải là chiêu kết liễu).

Theo quý vị, điều kiện duy nhất để được tha tội là gì ?

Nào trời quý vị ra tay và hy vọng đổi nhân nhưng giải đáp của quý vị vì càng sớm càng tốt.

Và nhân dịp năm mới, Tếu Sinh cũng xin chúc quý vị những gì tốt đẹp nhất mà người khác quên chưa chúc quý vị.

Chào năm mới
TẾU SINH

VÕ TRƯỜNG TỎÀN

Kính thưa thầy Hiệu Trưởng,

...Không một ai bấy giờ có thể phủ nhận uy tín của trường Võ Trường Toản chúng ta. Ban Giám Đốc, quý vị giáo sư và chính chúng em, toàn thể gần 2500 học sinh trường Võ Trường Toản, chúng ta có quyền hành diện như thế. Một niềm kiêu hùng không tự tôn dường như đang dày đặc, mỗi mỗi khi nghe nhắc nhở đến vào dịp đầu năm học, hoặc những khi chúng em được chứng kiến những thành tích hoạt động về văn hóa, xã hội cũng như văn nghệ, thể thao...

Thưa thày Hiệu Trưởng, để tiếp tục thể hiện tinh thần kỷ luật và truyền thống tiến bộ không ngừng của trường nhà, cảm phục và biết ơn tinh thần sáng kiến, cải tiến của thày, cũng như sự tận tụy của Ban giám đốc, quý vị giáo sư, trong dịp cuối năm, chờ đón kết những thành quả đạt được trong suốt năm qua, trước hết thay mặt toàn thể học sinh trường Võ Trường Toản, chúng em xin thành thật cảm ơn quý thày đã hết lòng là lồng, phục vụ học sinh qua mọi lãnh vực, đã đào tạo những con người Võ-Trường-Toản gương mẫu, với đầy đủ những đức tính về Học vấn - Đạo Đức - Kỷ Luật. Xin các thày tha thứ lỗi lầm của một số bạn học sinh nông nỗi đã làm phẫn lòng các thày. Và xin hứa năm mới sẽ hoạt hành chăm chỉ hơn, tích cực tham gia các hoạt động được tổ chức và xin giữ gìn những ý chí phong kỵ luật, đã gây uy tín sẵn có của nhà trường.

Trong ý hướng xây dựng, em xin trình bày ý kiến về các vấn đề sau đây:

1) Đầu tiên là em nghĩ rằng có rất nhiều phản đối. Tuy nhiên em vẫn viết ra đây, viết ra với niềm mong sa... cảm tình được những phản đối đó, và ngay chính em cũng cần phải đọc hàng cho này, vì có nhiều khía... chẳng hạn, thày trưởng tổng tiền niêm em vẫn có một vài bất bình nhỏ trong lòng, tuy nhiên khi nhìn thấy sự thật và những kết quả quá rõ ràng tương lai, chắc chắn người ta chấp nhận để hy sinh. Đó là đức tính của một người công dân tốt, một xã hội có giàu thi mới mạnh được, mà xã hội là tập hợp các cá nhân. Do đó cá nhân mỗi người cần phải hy sinh một chút dinh đạc cùng xây dựng một xã hội giàu, mạnh. Nghĩa là chúng em chấp nhận hy sinh để có một ngôi trường nổi tiếng, một trường với đầy đủ những tiện nghi trong tương lai. Đầu mà em muốn trình bày là nhà trường cần phải có một lối Sinh hoạt tự trị, chúng em chấp nhận mỗi tháng phải đóng một số tiền tối thiểu. Dĩ nhiên nếu đề nghị thu tiền hàng tháng được chấp nhận sẽ là một thiệt thòi lớn cho các bạn học sinh nghèo. Nhà trường sẽ cấp phát một số học bổng giúp các học sinh nghèo đó.

2) Tiếp theo một bút học sinh, đã giới thiệu một đề nghị của giáo sư Đỗ-huân-Minh trên một báo tháng vừa qua, về việc xin quí vị giáo sư trong ban chấp hành, chấp nhận mở một lớp dạy kỹ thuật các nhạc cụ cho các học sinh trường Võ-Trường-Toản thích âm nhạc mà không có đủ phương tiện, hoặc muôn tìm kiếm thêm, cùng tham gia hoạt động hào hả mạnh bước tiền ván nghệ của trường mình. Em xin trình bày tiếp một vài suy tưởng, thành thật mong mọi thày Hiệu Trưởng, quý vị giáo sư và những người có thiện chí, mưu tìm một vài đường hướng giáo dục mới cho thanh thiếu niên Việt Nam, là những học sinh đã chịu khổ nhiều (thịt thời) có một lối sinh hoạt linh động và có kết quả hơn.

Thưa thày Hiệu Trưởng và Quý vị giáo sư,

Được giàn-lắp tìm hiểu sinh hoạt của sinh viên Học Sinh ngoại quốc qua báo chí và truyền hình, được biết một số sống cộng đồng và v.v tư của họ, và sau nhiều lần so sánh, chúng em đã cảm động nhiều cho số phận của các học sinh Việt Nam. Điều này đã khiến chúng em phải suy nghĩ, và hôm nay xin gởi đến quý vị những ý nghĩ thành thật đó, hồn trinh cho quý vị biết giới trẻ, học sinh hôm nay suy tư gì? Họ muốn gì? Vì ước mong quý vị sẽ lắng đọng họ một nếp sống mới. Ngoài những tư tưởng có tính cách động chay dân chính trị, hoặc những đề nghị có thể được coi là ngang cõng mà em xin gửi, em xin có gắng trình bày những hoạt

DIỄN ĐÀN HỌC SINH

LTS. Trung thành với đường hướng đã vạch ra, Nguyệt San Võ trường Toản hẳn hành đăng tải những ý kiến xây dựng của bạn CHU TIẾN DŨNG (12A) sau đây. Tuy nhiên, những ý kiến được đăng tải không nhất thiết phản ánh quan điểm của Nguyệt San hoặc của nhà trường.

Nguyệt San VTT

động về văn hóa mà em nghĩ rằng trường nhà có thể thực hiện được, với niềm mong...hành diện trường nhà sẽ là trường tiên phong trên toàn quốc, có một lối sinh hoạt tự trị, bao trùm mọi lãnh vực về sinh hoạt văn học. Một trường nói tiếng việt sống thân thiện của toàn thể học sinh, cũng như các hoạt động về xã hội.

Điều em muốn trình bày cùng quý thày đầu tiên là em nghĩ rằng có rất nhiều phản đối. Tuy nhiên em vẫn viết ra đây, viết ra với niềm mong sa... cảm tình được những phản đối đó, và ngay chính em cũng cần phải đọc hàng cho này, vì có nhiều khía... chẳng hạn, thày trưởng tổng tiền niêm em vẫn có một vài bất bình nhỏ trong lòng, tuy nhiên khi nhìn thấy sự thật và những kết quả quá rõ ràng tương lai, chắc chắn người ta chấp nhận để hy sinh. Đó là đức tính của một người công dân tốt, một xã hội có giàu thi mới mạnh được, mà xã hội là tập hợp các cá nhân. Do đó cá nhân mỗi người cần phải hy sinh một chút dinh đạc cùng xây dựng một xã hội giàu, mạnh. Nghĩa là chúng em chấp nhận hy sinh để có một ngôi trường nổi tiếng, một trường với đầy đủ những tiện nghi trong tương lai. Đầu mà em muốn trình bày là nhà trường cần phải có một lối Sinh hoạt tự trị, chúng em chấp nhận mỗi tháng phải đóng một số tiền tối thiểu. Dĩ nhiên nếu đề nghị thu tiền hàng tháng được chấp nhận sẽ là một thiệt thòi lớn cho các bạn học sinh nghèo. Nhà trường sẽ cấp phát một số học bổng giúp các học sinh nghèo đó.

Khi đã có tiền, nhà trường sẽ dùng tiền đó chi tiêu cho mọi sinh hoạt:

a) Nhà trường sẽ dùng số tiền đó chi tiêu cho phòng thí nghiệm. Lú: đó, phòng thí nghiệm sẽ được sử dụng thường trực. Mỗi tháng nhà trường trích cho phòng thí nghiệm một số tiền, cộng thêm sự bảo trợ các cơ quan mà mình xin hàng năm, với các học sinh được học bồi dưỡng của nhà trường trực mỗi buổi ở phòng thí nghiệm sẽ phụ giúp giáo sư phụ trách điều khiển học sinh cách sử dụng máy móc và làm thí nghiệm. Và trong khi là thí nghiệm như thế, học sinh sẽ có mỗi người một dụng cụ để làm chung với giáo sư suốt buổi, chứ không phải chỉ giáo sư làm một mình như thường làm. Vì khi đóng tiền, học sinh được hưởng quyền lợi như vậy.

b) Trường có một phòng chiếu bóng riêng, mượn các phim từ hội Việt Phá, hội Việt Mỹ, hay hội Việt Đức v.v... tổ chức chiếu phim từng nửa tháng một hay hai, để học sinh có thể tìm hiểu. Xin chú trọng những phim về nếp sinh hoạt, đời sống của người ngoại quốc, phim về khoa học... Sau mỗi lần chiếu phim, chuyên viên có bồn phản trả lời những thắc mắc của học sinh. Chuyên viên có thể là những học sinh được học bồi hoặc các giáo sư.

c) Trường nên có ngày một phòng thể dục với đầy đủ các dụng cụ như trung tâm ở Phan-dinh-Phùng, các phòng tập Thể Dục Thẩm Mỹ...

Trên tường nên vẽ những bức tranh chỉ những động tác thể dục, với các dụng cụ hoặc không. Em nhận thấy nhà trường còn thiếu sót lớn khi mở tới 2 lớp dạy Võ Thuật mà không có một nơi để học sinh tập thể dục, có lẽ, vì trường nhà đã hết đất để phát triển chung? Xin đề nghị Nha Trung học cấp thêm cho phòng ốc khi Nha này giải tán.

d) Khi đã có tiền, các lớp học được chỉnh trang toàn diện, từ bàn ghế, bảng đen, quạt trần và hệ thống đèn (các công tắc, nút cần thắt, nút đèn trong lớp). Bàn ghế nên sắm loại ghế đơn như ở trung tâm văn hóa Đức - Hội Việt Mỹ v.v... thường dùng. Có thể có lợi cho giáo sư trong việc kiểm soát, các học sinh ít được nói chuyện với nhau, và làm bài thi, bài kiểm.. khó lòng mà cắp nhau.

(Xem tiếp trang 7)

Tin Tức Sinh-Hoạt

(Tiếp theo trang 10)

14 - Nguyễn Anh Tuấn, Công lập Võ trường Toản, Saigon

15 - Cao Thông Phi, Tư thục Văn Hóa, Saigon

16 - Vũ Tường Vi, Trưng Vương, Saigon

17 - Vũ Thị Ngọc Anh, Nữ Lê Văn Duyệt, Gia Định

18 - Nguyễn Hoàng Thành, St. Térésa, Saigon

19 - Nguyễn Văn Anh, Công lập Cầu Vá An, Saigon

20 - Nguyễn Thị Hồng Mai, Marie Curie, Saigon

21 - Phạm Đăng Tuấn, Phục Hưng, Saigon
Danh sách 8 học sinh được vào chung kết được liệt kê theo thứ tự như sau:

1 - Bùi Lộ, Ký Thuật Cao Thắng

2 - Nguyễn Anh Tuấn, Võ Trường Toản

3 - Nguyễn Thị Ngọc Niè, Trường Sơn

4 - Nguyễn Văn Anh, Chu Văn An

5 - Phạm Đăng Tuấn, Phục Hưng

6 - Nguyễn Hoàng Thành, St. Térésa

7 - Trần Thành Sơn, Trường Vĩnh Ký

8 - Nguyễn Thị Hồng Mai, Marie Curie

Bốn thí sinh dẫn đầu cuộc thi bán kết được tặng mỗi người một chiếc cúp nhỏ mạ vàng, trong đó có bạn Nguyễn Anh Tuấn của trường nhà.

Kỳ thi chung kết dành cho 24 thí sinh toàn quốc sẽ diễn ra tại Hội Việt Mỹ vào hồi 14 giờ ngày thứ bảy 27-1-73.

Nguyệt San VTT cầu chúc bạn Nguyễn Anh Tuấn gặp nhiều may mắn và đạt được kết quả khả quan hơn trong kỳ thi này.

● TIN VỀ VIỆC THĂM VIẾNG VÀ ỦY LẠO CHIẾN SĨ TIỀN TUYẾN. —

Ngày 21-12-72 vừa qua, một phái đoàn gồm 100 học sinh trường Võ trường Toản dưới sự hướng dẫn của thầy Hiệu Trưởng, giáo sư Nguyễn Minh Phương và huấn luyện viên Trần Ngọc Hồng đã đến Lai Khê (Bình Dương) thăm viếng, ủy lạo và sinh hoạt với Tiểu Đoàn 3/7 Sư Đoàn 5 Bộ Binhh do trưởng nhà đỡ đầu. Phái đoàn đã mang theo số tiền 125.300đ do gia đình Võ trường Toản đóng góp để trao tặng các anh em chiến sĩ thuộc đơn vị nói trên. Đại Uy Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 3/7 cũng trao tặng phái đoàn một huy hiệu của Tiểu Đoàn để làm kỷ niệm. Ban Văn Nghệ trường nhà cũng đã trình diễn một Chương trình Văn Nghệ giây phút từ 10 giờ đến 12 giờ 30 phút chấm dứt. Phái đoàn rời Lai Khê lúc 13 giờ và về đến trường hồi 14 giờ 30. Tháp tùng phái đoàn còn có các chuyên viên thu hình của Đài Truyền Hình Việt Nam và Cục Tâm Lý Chiến.

Cuộc thăm viếng nói trên đã được trình chiếu trên màn ảnh nhỏ dài THVN ngày 16/12/72 trong mục « Thời sự truyền hình ».

● TIN VĂN NGHỆ.

Như tin đã loan, cuộc thi chung kết văn nghệ do Hiệu Đoàn trường nhà tổ chức đã khai diễn từ 9 giờ đến 13 giờ ngày 20-12-72 tại sân trường.

Sau đây là các bạn và các lớp đã trúng giải :

I. ĐƠN CA :

- NHẤT : Nguyễn Anh Tuấn (11B2)
- NHÌ : Nguyễn Đăng Anh Tuấn (11B4)
- BA : Nguyễn Ánh Nguyệt (11A đệm)

II. HÒA TÁU :

- NHẤT : Bài thề Đảng (12A) guitar
- NHÌ : Nguyễn Huy Hoàng (10A) accordion

III. HỢP CA :

- NHẤT : lớp 11B3
- KHUYẾN KHÍCH : lớp 9/5

IV. VŨ :

- NHẤT : lớp 11B đệm
- NHÌ : lớp 9/1 đệm

V. NGÂM THƠ :

- KHUYẾN KHÍCH : Lê Anh
- Nguyễn Tiến Triết

VI. ẢO THUẬT :

- NHẤT : Nguyễn Văn Ánh (11B1)
- VII. NHẠC CẢNH :

VIII. KỊCH :

- NHẤT : lớp 11A đệm
- KHUYẾN KHÍCH : lớp 10B4 và 11B đệm

Ngoài ra, trong cuộc thi đua Văn Nghệ giữa 38 trường Đại Học và Trung Học do Nhà Sinh Hoạt Học Đường tổ chức, trường Võ trường Toản đã chiếm hạng 3 về đồng ca và kịch. Lê ra vở kịch còn chiếm hạng cao hơn nhưng vì Ban Giám Khảo tuyên bố quá thời gian hạn định là 16 phút nên đã trừ một số điểm. Nhưng thật ra nếu có quả thời hạn hơn 16 phút là do sự bài trí

phóng cảnh và máy vi âm vi-Bin; Tờ Chép đã chọn địa điểm diễn kịch là Trung Tâm Sinh hoạt Thanh niên, một sân khấu thiếu tá cả mọi tiện nghi từ phòng mèn, máy vi âm đèn đèn sân khấu.

Bio Trắng Đỏ, trong số 164x ra ngày thứ tư 20-12-72, đã có nhận xét về vở kịch « Nửa Chừng Xuân » do học sinh Võ trường Toản trình diễn như sau :

« ..vở kịch NỬA CHỪNG XUÂN tương đối khá nhất. Nhân vật nổi bật là cô nữ sinh trong vai Bà Án.

Người ta có cảm tưởng rằng đây là một kịch sĩ « nhà nghề » hơn là một diễn viên, kiêm tài tử » của các học sinh Trung học. Từ cách diễn và lời diễn nói và lời diễn xuất, nhân vật Bà Án đã lột tả được hết vai trò theo tinh thần của tác giả Nửa Chừng Xuân ».

Chính vì Ban Giám Khảo và Nhà Sinh Hoạt Học Đường đã quá mực trong việc hạn định thời gian trong vòng 25 phút mà không đặt ra ngặt nghèo thuật trình diễn nên Ban Văn Nghệ trường nhà đã từ chối nhận lãnh các giải thưởng do Nhà nói trên cấp phát.

● TIN VỀ VIỆC TRIỂN LÃM THÀNH TÍCH SINH HOẠT HỌC ĐƯỜNG :

Trường Trung học Võ trường Toản đã tham dự cuộc thi đua triều lâm thành tích sinh hoạt học đường và họa phẩm học sinh tại sân Hoa Lư từ 24-12 đến 29-12-72 do Nhà Sinh Hoạt Học Đường tổ chức.

Có khoảng 10.000 quan khách, phụ huynh và học sinh đến viếng thăm gian hàng trường nhà trong thời gian triều lâm. Nhà trường đã trưng bày những thành tích đặc đáo đã thu được như :

— Các cúp vàng giải nhất Cuộc thi Hàng Biển Anh Ngữ ba năm liên tiếp.

— Các cúp bạc vô địch bóng đá học sinh bốn năm liên tiếp.

— Các huy chương vô địch Thái Cực Đạo toàn quốc kỳ 5.

— Các tờ Nguyệt San xuất bản hàng tháng.

— Các cuộn băng Phát Thanh Học Đường hàng tuần v.v..

Có lẽ để khỏi làm buồn lòng các trường đã bỏ công và của tham dự cuộc triển lãm (vì chỉ có 12 trường tham dự) nên Ban Giám Khảo đã chia đều giải thưởng (nghĩa là trường nào cũng được ít nhất 1 giải thưởng), do đó trường Võ trường Toản được xếp hạng NHẤT về họa phẩm nhưng hạng TỨ về thành tích sinh hoạt học đường.

Dư luận cho rằng đây là một sự bất công đối với trường Võ trường Toản, do đó đã có sự phản đối và đòi hỏi một sự công minh và rõ ràng của Ban Giám Khảo và của Nhà Sinh Hoạt Học Đường.

Ông Hiệu Trưởng Trung học Đạt Đức, trong một bức thư gửi đến trường nhà, trường Trung Vương, Trường Đồng Tiến và trường Quận Bảy đã viết :

● Nhóm phóng viên V.T.V

« ..Trên thực tế, nếu kể hết thành tích của học sinh để chấm điểm thi NHẤT là trường VÕ-TRƯỞNG-TOẢN, nhì là ĐẠT ĐỨC về nam sinh, còn về nữ sinh, nếu không có GIA-LONG thì TRUNG VƯƠNG phải chiếm hạng nhất.

Chúng tôi đồng quan niệm với các trường bạn nếu trên nêu không nhận phần thưởng vì không minh nhận một sự bất công tạo thành một tiền lệ mà sau này bati qui rất tai hại và có ảnh hưởng rất nhiều đối với học sinh vì Giáo dục là dạy cho các em sự công bằng.

● TIN VỀ CUỘC THI BÁN KẾT HÙNG BIỆN ANH NGỮ TOÀN QUỐC lần 5:

Cuộc thi bán kết Hùng Biện Anh ngữ toàn quốc dành cho học sinh các trường Trung học Saigon — Cho'on — Gia Định và vùng 3 Chiến thuật đã khai diễn vào hồi 9g30 sáng thứ bảy 13-01-73 tại thành phố Hồ Chí Minh.

Để tài cuộc thi là :

« Việt-nam sẽ làm gì khi thanh bình trở lại (What Vietnam should do when peace comes) »

Ban Giám kháo gồm có :

- M.s JEAN COPP
- M.s MARY TALARICO
- Mr. EVGENE NOJEK
- Mr. JAMES PEDERSON
- Mr. MICHAEL THORNBURG
- Mr. NGUYỄN NGỌC THẮNG.

Năm nay, trường nhà đã cử bạn NGUYỄN ANH TUẤN (lớp 11B1) để dự thi.

Sau đây là danh sách học sinh các trường dự thi bán kết (kè theo thứ tự xuất hiện để dự thi) :

1 — Nguyễn Anh Tuấn, Tư thục Thương Hiền, Saigon

2 — Nguyễn Thị Ngọc Ngà, Tư thục Trường Sơn, Saigon

3 — Tô phúc Hoành, Tư thục Đạt Đức, Saigon

4 — Trần thanh Sơn, Công lập Trường vinh-Ký, Saigon

5 — Bảo Lộc, Kỹ thuật Cao Thắng, Saigon

6 — Ngô thi Thảo, Tư thục Tam Nguyên, Vũng Tàu

7 — Lê Lai, Công lập Hồ ngọc Cẩn, Gia Định

8 — Phạm tuấn Anh, Công lập Nguyễn Du, Saigon

9 — Lưu vương Khánh, Tư thục Văn Học, Saigon

10 — Ngô thi Như Ý, Ban công Lý thường-kết, Vũng Tàu

11 — Trần mạnh Án, Tư thục Hòn Thuyền, Gia Định

12 — Hoàng lương Trung, Kèo Mùa Thủ Đức, Thủ Đức

13 — Huỳnh kim Nữ, Gia Long, Saigon

(xem tiếp trang 9)